

A magyar U17-es válogatott pályaedzőjeként (középen)

A FUTBALLJÖVŐ TERVEZŐJE

A gyerekeknél nem az eredmény, a nevelés a fontos

Hegedüs Gáborról, az MLSZ Szakmai és Edzőképző Központ instruktóráról a sportág berkein belül sokan tudják, hogy a kitűnően működő, számos tehetséget felszínre hozó Olasz Focisuli megálmodója, létrehozója és vezetője.

- Ugorjunk a közepébe! A jeles porosz stratégia, Gottfried von Clausewitz írta a napóleoni háborúk elemzése kapcsán, hogy a támadónak nagyjából ötszörös fölényben kell lennie, ha biztosra akar menni a védelemmel szemben. A statisztika szerint vajon hány talentum szükségeltetik egy nemzetközi szintű klasszis felbukkanásához?

Hegedüs Gábor: Meg fog lepődni, legalább ötvenezer! Még differenciáltabb a kép, ha hozzáteszem, idehaza 50-60 ezer gyermek futballozik, Szlovákiában viszont

300 ezer, a 15 milliós Hollandiában meg egymillió. Puskás Ferencék idejében még százazrek választották ezt a sportágot, az üres telkeken reggeltől estig úzték a labdát. Elfogytak a grun-dok, beépítették őket, de nincs is rájuk a régi formájukban szükség, mert a szülők aligha engednék oda gyermekeiket. Műfüves pályák kellenének, világítással, modern öltözőkkel, zuhanyzókkal, egyszóval meg kellene teremteni az utánpótlás-nevelés korszerű infrastruktúráját.

- Kitűnően beszéli Dante nyel-

vét, magam is hallom, hisz sűrűn cseng a telefonja. Honnét ered az ön által megálmodott intézmény olaszos nevezete?

Hegedüs Gábor: Elsősorban a tiszteletemet kívántam kifejezni az „olasz” minőségjelzővel. Pescarában voltam hosszabb ideig utánpótlás szakmai vezető, tapasztaltam, mit jelent Itáliában az utánpótlás pallérozása. Lenyűgözött az ottani kollégák munkastílusa, elkötelezettsége, szakmai és pedagógiai hozzáértése. Az alkotó szellemiség, ami az ifjúsági labdarúgást ná-

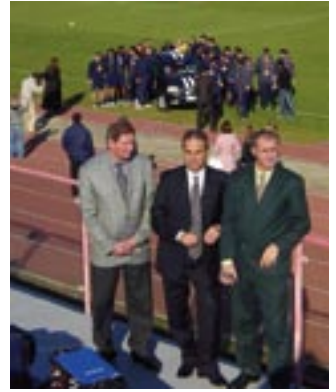
Del Pieróval, a Juve sztárjával

A Milan VIP-termében, kollégákkal

Hámori Györggyel és Lóczi Istvánnal a Milannál és a Juvénél

luk körülveszi. Persze, gyakorlati szempont is vezérelt. Amikor 1990-ben hazajöttünk, a hat-éves fiamat nem tudtam sehová sem elvinni futbalozni, ugyanis akkor az országban 10-12 évtől kezdték el a szisztematikus képzést. A szükség bontott tehát törvényt. Egyébként vallom, tizen-négy éves korára a palántának mindent illik tudnia a labdával, amit a felnőtt játékos tud, csak valamivel lassabban kivitelezve. - Mára több nemzedék felcseperedett a kezük alatt, számos labdarúgót adtak az élcsapatoknak. Hegedüs Gábor: Igen, így van. Az első „alomból” kiröppent Balázs Gergő, Orosz Péter Ausztriában légióskodik, Gergő korábban Győrben játszott. Balogh János kapus a Lokiban védett, most kölcsönben a Sopront szolgálja. Az ifjabb generációkból is kerültek ki szóra érdemesült futballisták, gondolok itt Tisza Tiborra (Diósgyőr), Máté Péterre, Dzsudzszak Balázsra, Jeremiás Gergőre (DVSC), Tózsér Dánielre (FTC), Müller Péterre (Pápa), Urbin Péterre (Nyíregyháza) és sorolhatnám tovább. - Neves edzőket nyert meg az ügynek, hogyan? Hegedüs Gábor (nevetve): Nálunk kezdtek többen a szakmát.

Aligha tehettek mást, nem volt választásuk! Hozták hozzánk a gyermeküket focizni, muszáj volt maradniuk - edzőnek is. Mindenek van lokista múltja, természetes hát, hogy érdekelte őket a feladat. Pajkos János, Jankovics Sándor és Ludánszki István Mező József, Vadon Lajos, Szabó Béla, Kondás Elemér, Györki Gábor felkészültségére, munkába vetett hitére számíthattunk, az eredményeik pedig önmagukért beszélnek. A kvalitást mintegy genetikailag kódolva örökli a srác az őseitől, ha ez szorgalommal párosul, sokra viheti a pályán. Ez, a - 15 éve hasonlóan jól működő - rendszerünk, továbblépett s napjainkban az OTP-MOL Bocsik Akadémia programban hat regionális központban (Balmazújváros, Berettyóújfalu, Debrecen, Hajdúszoboszló, Hajdúböszörmény, Nyíradony) kétezer legényke tovább hódolhat szenvedélyének. A megyei centrumok élén egy-egy vezető áll, aki irányítja és felügyeli a programok végrehajtását. A szponzorok támogatása pedig újabb települések bevonását segítette elő. Ma is vannak reménytelni fiataljaink, de meg kell változtassuk az elavult képzési szisztémát. Régen Csánádi Árpád 1978-ban megjelent

könyvéből oktattunk, az akkor megfelelt a kor követelményeinek, azonban elrepült közben majd' három évtized. Irgalmatlanul felgyorsult korunk labdarúgása, 30 méteres sávokra szűkül le a játék, nincsen idő pepecselni, vagy rögtön döntesz és cselekszel, vagy... - Vadon Lajos nevét említette. A minap röppent fel a hír, hogy fiát a Manchester City szerződteti. Hegedüs Gábor: Pedig az istennek se akart beállni a kapuba!

védjen. Lényeges a sportszeretet, a családi háttér, a motiváció és a jövőkép. - Térjünk vissza a kezdetekhez pár mondat erejéig! Úgy tudom, az Olasz Focisuli önköltséges, a szülőknek fizetniük kell a képzésért. Hegedüs Gábor: Ebből a startnál gondjaink származtak, jelentős ellenszélben vitorláztunk. Szentégtörésnek számított 1990-ben a havi 280 forint költségtérítés. Az akkori sportvezetők várták a csodát, hogy magától teremtdőjön a tehetség. Nézzte, valaha városunkban 8-10 nagypályás egyesület működött, most van belőlük kettő. Az erőltetett központosítás városunkban valószínű büntény volt a gyermekek ellen, a szovjet modell, a sportiskolák rendszer sematikus másolása többet ártott, mint használt. Nem volt jövője a 18 esztendő legénynek, ha befejezte a középiskolát, ezért a zöm elkallódott. Ennek hangoztatása eretnekségnek számított. Ám mi nem pusztán tanítjuk, neveljük is a fiúkat, világot látnak, gyakorolhatnak külföldre, megismerkedhetnek az adott ország kultúrájával, szépségével. Ezek a tőrak bizony pénzbe kerülnek. Voltak szülők, akik szponzorokat szereztek, eb-

„TAPASZTALTAM, MIT JELENT ITÁLIÁBAN AZ UTÁNPÓTLÁS PALLÉROZÁSA. LENYÜGÖZÖTT AZ OTTANI KOLLÉGÁK MUNKASTÍLUSA, ELKÖTELEZETTSÉGE, SZAKMAI ÉS PEDAGÓGIAI HOZZÁÉRTÉSE.”

Valósággal kényszerítenem kellett Dávidot arra, hogy édesapja posztján játsszon, folytassa hagyományait a gólvonal előtt. Miért? Nos, Lajos kiváló kapus volt, gondoltam, a csemetéjében is minden adottság megvan ahhoz, hogy hasonló színvonalon

Szardínia szigetén az Olasz Focisuli és a Palermo

A magyar ifjúsági válogatott kispadján

Ancelottival, a Milan edzőjével

ben a formában támogatván portyáinkat. Különben számomra nem az eredmény a legfontosabb, hanem az, hogy hány tehetséges játékost sikerül felnevelnünk. Jámbor László, a Hollandiából a DVSC-hez szerződött szakembertől hallottam korábbi TF előadásán, ha Amszterdamban nem tudnak évente egy-két gyereket az Ajax első keretéhez felvinni, repül az utánpótlás vezető edző, de igen messzire. Nos, tizenhat egykori „diákunk” forgolódik az NB I-ben, húsznál több az NB II-ben és az NB III-ban, hogy a megyei együtteseknél lévőkről ne is szóljak.

- Milyen a kapcsolatuk a DVSC-vel?
Hegedüs Gábor: Jó! Mi az Olasz focisulinál a 14-15 év fölöttiek részére nem tudjuk azokat a feltevéteket biztosítani, amelyek a Lokinál adóttak. A legjobbba-

nak 12-14 év körül oda kell kerülni, hiszen sok függ a későbbi versenyztetésüktől, ami ott adott. Tavasszal elkészül a műfüves edzőpálya az Oláh Gábor utcában, s minden bizonnyal felépül a fedett is, amelynek talaját szintén műfűvel borítják be. Magyarországon az időjárás viszonyok sajátosságai miatt hónapok mennek veszendőbe, hótól latyakos gyepszőnyegen, sárban vagy esőben nem lehet az előírt feladatokot elvégezni.

- A tapasztalatok, a nyelvismeret mellett kedves ismerősökre találhatott Olaszországban. Cáfoljon meg, ha nem így történt!
Hegedüs Gábor: Valóban vannak kint barátaim, Ottavio Bianchi és Cesare Maldini, Giancarlo Camolese, vagy a Milan Sportigazgató Braida nevét kell elsőként megemlítenem. Bianchi úr gyakorta jön hazánkba, szen-

vedélyes vadász. Jóban vagyok Carlo Ancelottival is, amikor a Milan megnyerte a Bajnokok Ligáját, meghívtak még az ünne-

pi bankettre is. Számos hírneves klubbal vagyok napi szakmai kapcsolatban, többek között az Interrel, a Parmával, a Sampdo-

Mezey Györggyel és Both Józseffel az öltözőben a szeptember végi U17-es Eb-selejtező egyik találkozásán

Hegedüs Gábor diákéveiben futballozott a DVSC ifjúsági csapatában, később testnevelő tanári diplomát szerzett, egy ideig oktatott a Tóth Árpád Gimnáziumban, a Tanítóképző Főiskolán és a Testnevelési Főiskolán. Edzői, sportszervezői és sportvezetői tevékenysége mellett lényegesnek tartja pedagógusi hivatását, hiszen az Olasz Focisuliban – a szó neves értelmében – nevelni kell a nebulókat. Sportos család az övé. Édesapja hajdan a DVSC elnökeként irányította a piros-fehér egyesületet, ha tehette, vadászott a környék erdeiben. Felesége valaha népi táncos volt, ezt a szép hagyományt folytatta leányuk, aki röplabdázott is, fiuk pedig rúgta a labdát.

**Az Olasz Focisuli 1995-ös csapata
Rómában a Colosseumnál**

riával, a Juventussal, a Torinóval, a Vicenzával. Többször meghív-
nak előadásokra Olaszország-
ba. A mi srácaink az edzőtábo-
rokban együtt gyakorolhattak az
olaszokkal, saját bőrükön tapasztal-
hatták és tapasztaljuk, arra-
felé miképpen készítik fel az if-
júságot a küzdelmekre. Balogh
János a Vicenza-nal, Máté Péter,
Müller Zsolt a Torinónál, Bánk
Levente az Internél járt Milánó-

ban edzésen, s megállták helyü-
ket. S újabban edzőnk is dolgo-
zik külföldön. Volt játékosunk
illetve pár éve edzősködéssel is
foglalkozó Tamás fiam a nyáron
államvizsgázott. S bár a Nemzet-
közi kapcsolatok szakon végzett,
mégis a labdarúgással szeret-
ne először mélyebben foglalkoz-
ni külföldön. Most Rómában, az
Olasz Labdarúgó szövetség után-
pótlás központjában dolgozik pár

**„SOKAT VÁLTOZOTT
AZ UTÓBBI IDŐBEN AZ
UTÁNPÓTLÁS MEGÍTÉLÉ-
SE. AKIK AZ ÚJ KÉPZÉST
ELKEZDTÉK, ABBAN NŐ-
NEK VAGY CSEPERED-
NEK FEL, VÁLHAT BE-
LŐLÜK NEMZETKÖZI
SZINTŰ LABDARÚGÓ.”**

Capellóval, a Juve edzőjével

**„MAGYARORSZÁGON AZ IDŐJÁRÁSI VISZONYOK
SAJÁTÓSSÁGAI MIATT HÓNAPOK MENNEK VESZEN-
DŐBE, HÓTÓL LATYAKOS GYEPSZÖNYEGEN, SÁR-
BAN VAGY ESŐBEN NEM LEHET AZ ELŐÍRT FELADA-
TOKAT ELVÉGEZNI.”**

A Juventus Akadémia edzésén Torinóban

hete, ahol remélem sok új szak-
mai újdonsággal fog bennünket
is tájékoztatni. Ezekről rendszer-
es szakmai írás olvasható majd
a www.olaszfoci.hu-n.

- Az egész sportágat lendületbe
hozó OTP-MOL Bozsik Akadémia,
a doktor Mezey György irányít-
totta korszerű edzőképzés, a me-
gyei központokban folyó nevelés
garantálhatják-e futballunk kö-
zeli reneszánszát?

Hegedüs Gábor: Sokat változott
az utóbbi időben az utánpótlás
megítélése. Akik az új képzést
elkezdtek, abban nőnek vagy
cseperednek fel, válhat belőlük
nemzetközi szintű labdarúgó.
Egy ilyen képzés viszont 15-16
évig tart. Számoljon.

De, azért a napokban nyertük
meg az U17-es Magyar válogatott

csapattal az Európa bajnoki se-
lejtező első körét Skócia, Ciprus
és Albánia előtt, akiket Both Jó-
zsef vezetőedző és Lóczi István
edző kollégámmal készítünk fel
harmadik éve. E tornára olyan
szakmai és orvosi, rehabilitációs
stábbal készültünk, melyet ed-
dig Magyarországon talán a fel-
nőtt válogatott sem alkalmazott,
s csak külföldön, a Milánónál lát-
tam. Sőt előtte 2 héttel Ausztri-
ában is hasonlóan szerepeltünk
Svájc, Belgium és Ausztria előtt.
Ritka nagy eredmény ma a ma-
gyar korosztályos válogatottak-
nak tornát nyerni. És ezek közül
már több srácnak nagy jövőt jó-
solok, hiszen ők már sokat kap-
tak ebből az új szellemiségből.

Sándor Mihály

RENDEZVÉNYEIKRŐL:

**15 éve kezdték el szervezni Debrecenben
az OTP Karnevál kupát és a téli nemzetkö-
zi tornát, amely Közép-Európa legnagyobb
utánpótlás rendezvénye. 100-140 csapat-
ból 40-50 külföldről érkezik és már tenger-
entúli látogatóik is voltak.**

